

הנושא הנלמד

כללי 'חילול' שבת עבר
חולה שיש בו סכנה

חולת שיש בו סכנה – דברי אדה"ז

דברי אדמוני'ר הזקן:

מי שיש לו חולות של סכנה מצוה לחייב עליו את השבת והזריז
הרי זה משובח והשואל הרי זה שופך דמים והנשאל הרי זה
מגונה שהיה לו לדרוש ברבים שמותר

ואפילו ספק נפשות דוחה את השבת שנאמר אשר יעשה האדם
וחי בהם מה תלמוד לומר וחיה בהם כלומר ראה שיהא חי ודי
בעשיית המצות ולא שיבא על ידי כך לידי ספק סכנה.

ומכל מקום אפילו בודאי סכנה אין מחללין אלא ברפואה
שהיא ידועה לכל או על פי מומחה וכשהיא רפואיה ידועה אף
שאין ידוע אם זה יתרפא בה אם לאו מחלلين מספק:

שלחן ערוץ אדה"ז

חולת שיש בו סכנה – דברי אדה"ז

דברי אדמוני'ר הזקן:

אם לא רצה החול[ה] לקבל התטרופה שאינו רוצה שייחלו עליו
שבת קופין אותו שהיא חסידות של שנות:

כל הזרכ לחול שבת בדבר שיש בו סכנה הרי זה משובח אפילו
אם מתוקן עמו דבר אחר כגון שפירש מצדה להעלות תינוק
שנפל לנهر וצד עמו דגים וכן כל כיוצא בזה:

AMDORHO הרופאים שצרכ גורגרת אחת ורצו עשרה והביאו לו
כל אחד גורגרת כולן פטורין ויש להם שכיר מאות ה' אפילו
הבריא בראשונה:

שלחן ערוץ אדה"ז

חולת שיש בו סכנה – דברי אדה"ז

דברי אדמו"ר הזקן:

ואם רופא אחד אומר צריך חילול ורופא אחד אומר אין צורך
חילול מחלلين שבל ספק נפשות להקל.

ואפילו אין שם רופא מומחה אלא שאחד אומר שהוא מכיר
בחולי זה ונראה לו שהוא צריך חילול מחלلين על פיו כי כל בני
אדם חשובין מומחין קצר וספק נפשות להקל (ואפילו אם
אומר שיש להסתפק שמא הוא צריך לחילול מחלلين והוא
שאומר שהוא מכיר חוליו זה) ומכל מקום איןנו נאמן להכחיש
את המומחה האומר שאין צורך חילול אפילו אם זה אומר
שבודאי צריך חילול וכל זה בישראל אבל סתם נקרים שאינם
רופאים אין מחזיקים אותם כבקיאים לחילול שבת על פייהם
कשה אין שם ישראל המכיר חוליו זה

שלחן ערוך אדה"ז

מה מותר לעשות – לחולה שיש בו סכנה

אפי' חשש סכנה ואפי' ס"ס יש לחלל שבת, והיינו דוקא בדבר
שביום חול חוששים לו ולא לסתם חששות רחוקות

אפי' להצלת חי שעה יש לחלל שבת.

יש לחלל שבת גם כສיכון ההצלחה קלושים ביותר

למעשה מחללים שבת אף להצלת חי עובר

גם עבור עובר שנולד לפני הזמן, מחללים שבת כאשרפר להציגו.

עבור מי מחללים
שבת

מה מותר לעשות – לחולה שיש בו סכנה

מחלים שבת להצלת אין שומרי תוי"ם אף שנאמר 'מורדים ולא מעליין'.

חילול שבת לצורך הצלת חיי נכרים – שאלה שתלויה בנסיבות.

אין שום היתר לחילול שבת לצורך הצלת רכוש [שריפה]

אפיי מי שחילל שבת בעוות, ונמצא שככל לא הייתה סכנה,
יש לו שכר מאות השם

עבור מי מחילים
שבת

מה מותר לעשות – לחולה שיש בו סכנה

כל מה שנדרש לעשות כדי שלא יסתכן מותר לעשות

טיפול שרגילים לעשות לחולה אך אין במניעתו חשש סכנה כגון :

הדלקת חימום

רישום בתיק רפואי

הזרקת תרופה להקלת כאב/ טשטוש וכו'

יש לעשות ע"י נקרים.

ואם אין נקרים רשאי לעשות זאת ע"י יהודי

[וטוב שיועשה בשינוי]

פעולות שאין פיקוח
נפש

מה מותר לעשות – לחולה שיש בו סכנה

הדלקת האור :

. אם זה צורך רפואי מותר

אם זה להרגעת החולים נכון שיעשה בשינוי.

פעולות שאין פיקוח

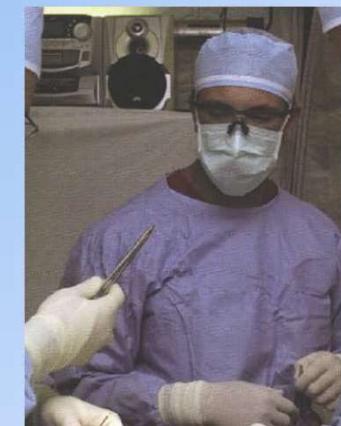
מה מותר לעשות – לחולה שיש בו סכנה

כשמחללים שבת לצורך הצלת נפשות,
אין לעשות זאת ע"י נקרים ולא ע"י קטנים.
– כדי שלא יבואו להקל בחשש סכנת נפשות.

הרוצה להציל ע"י נקרי ייגלה לרבים באותו פעם שיש היתר
 לישראל עצמו אלא שהנקרי הוא מזומן' כאנו.

באם ניתן לעשות את הרפואה ללא חילול שבת ואין כל סכנה
להמתין לכך, ימתינו ויעשו בלי חילול שבת 'שבת דחויה'.

ע"י נקרים או קטן

מה מותר לעשות – לחולה שיש בו סכנה

באם ניתן מעט באיסורים, ראוי מעט.
בתנאי שהוא לא יביא לעיכוב בטיפול הרפואי

דוגמאות:

להתקשר בשינוי, אין לנתק בגמר השיחה,

כשזוקקים לכתוב, יעשה ביד 'שמאל' באם
אפשר.

העדפת זריקה תת עורית על זריקה לווריד.

מנורה ברכב.

מיועט חילול שבת

מה מותר לעשות – לחולה שיש בו סכנה

באם ניתן יש למעט בכמות האיסור :

דוגמאות :

- לקטוף תאנה אחת ולא שתים
- מתג שמדליק נורה אחת ולא שתים
- יש לבשל רק את הכמות הנדרשת
- לטלטל ברה"יר /תחומיין רק את הנדרך.

מיועט בכמות

מה מותר לעשות – חולה שיש בו סכנה

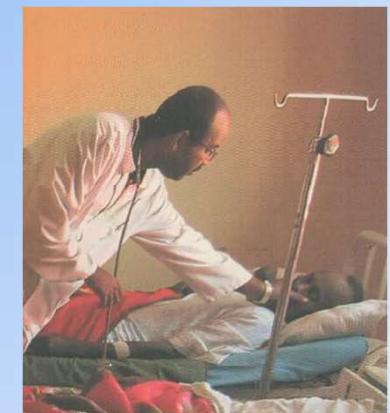
חולה שיש בו סכנה הזקוק לטיפול שמונה ימים

חולה חזקוק לדיאליזה – נכוון שיסדר את הטיפולים כך
שלא יזדקק לעשותם בשבת.

כפשות שהאם הניל יביא לעיכוב / סייכון
– מותר לעשות בשבת.

באם החולים המסוכן דורך דבר הקשור בחילול שבת,
ואיננו נוגע ממש לרופאותו
– 'ליתובי דעתיה' – מותר רק דרבנן.

טיפול מתמשך

כיצד נישע לבית הרפואה

כאמור יש מעט באיסורים, כל עוד שזה לא מסכן לפיכך
באם נוסע ברכבו שלו, באם יכול עליו להקפיד :

בנסיעה :

לא ידליק אורות

לא יאותה,

ישתדל לנסוע
לאט, באופון כזה
שלא יזדקק
לעצור ברמזור

נסיעה ברכב

כיצד נישע לבית הרפואה

בגמר הנסיעה :

לא יכבה את האורות של הרכב

יעמיד את הרכב במקום בו זוקק החולים ואיננו רשאי להעבירו לחניה [אא"כ זה עלול לגרום ל███],

יכבה את הרכב ע"י נקרי, אם אין נקרי יש מקום להתיר בשינוי

טלטול המפתח – מוקצה.

אין לטלטל בתוך הרכב חפצים שאינם הכרחיים.

נסעה ברכב

כיצד נישע לבית הרפואה

מכיוון שמאוד קשה להקבע על כל הניל, נכון :

- (1) אם אין הדבר בהול כי"כ,
- (2) יש מעט שהות שאינה מסכנת.

טוב שיזמין נהג נקרי שישיע אותם

באם המצב בהול – יזמין אמבולנס.

כל האמור בזה, הוא רק באם ההתusalem בזה לא תגרום
לטכנה, באם מחתמת המחשבה על כל הניל יגרם הבלבול שמסכן
חיים, יسع כדרכו בחול.

נסעה ברכב

כיצד ניסע לבית הרפואה

הנוסע חולה בשבת

אסור לו לחזור לבתו, אם זה קשור בחילול שבת

מי שהנוסע חולה לבית רפואי, שמחוץ לתחום,
מותר לו ללקת אנשי העיר שהגיע אליו.

מתנדב של הצלה, גם הוא לא יחזור לבתו בחילול שבת, אא"כ
זוקקים לו שם למניעת סכנת נפשות

צוות רפואי לא יחזור לבתו, אך ע"י נקרים מקלים בזה.

הנהג

נסיעת מלאוה לבית הרפואה

כאמור לעיל, דברים שאינם אלא ליישב את דעתו של החולה, אין היתר לעשותם בחולות שבת, אא"כ נעשים ע"י נקרים – ולכן צ"ע האם מותר למלואה להצטרף לחולה?

באם לו לא שייכטרפו אליו, יש חשש שמצו הנפשי הירוד יגרום לסכנה, מותר להצטרף אליו.

אבל מיימן לדינה כיון דמצינו ביוולדת שעוללה להסתכן מחמת פחד מי הוא שיכول לסמוד על חילוקים בחשש פקוח נפש ולכן אם אומרת שהיא מתפחתת אף אחרי שמסבירין לה שאין מה לפחדليس עצמה יש בזיה חשש פקוח נפש וצריך הבעל או האם לישע עמה' [שו"ת אגרות משה אורח חיים חלק א סימן קלב].

נוסע מלאוה

נסיעת מלאוה לבית הרפואה

בימנו כאשר יש עומסים רבים בבתי הרפואה בודאי שהגעת בני המשפחה חשובה ביותר. אדם לא כן עלולים הרופאים להזניח את מצבו.

לכן למעשה מותר ללוות חולה, ויתר מכך אף מותר לנסוע בנפרד כדי להיות לעזר לחולה שנזקק לאשפוז, במידענו שנוכחותנו תשפר את הטיפול בו.

נסע מלאוה

רפואה 'סגולית'

אדמו"ר הצע"צ האrik בשאלת זו – בשווייה צ"צ או"ח סי' לח.

1. הביא שזה לכארה מחלוקת רמב"ם רשיי.

2. למעשה אם זה רפואי בדוקה גי פעמים – בודאי שמותר

3. אם אינה בדוקה – אך רגילים לעשותה מותר
לדעת הרב המגיד.

רפואה 'סגולית'

רפואה 'סגולית'

4. לכן יש מקום להקל בדבר שידוע שימוש או עכ"פ שרגילים לעשותו.

להעיר ממש"כ הכליל חמדה:

"בעל שפת אמת השיב לאחד שהפציר בו שיתן לו סגולה לצורך חולה ר"ל ואמր לו כבר כתבה תורה הסגולה היותר טובה הינו יוהייתם לי סגולה', והיינו לשמור את דברי התורה היא הסגולה האמיתית כל צרה שלא תבא וזהו רפואתך.
משא"כ רפואות וסגולות שהם ח"ו לעבור על דברי תורה"

רפואה 'סגולית'

'חלול שבת' כדי לבקש את ברכת הרבי

א. הרב שלמה קלוגר [شو"ת ובחרת בחיות] – אין כל היתר לחילל שבת בזה, אף"י באיסורי דרבנן, "שלא הותר חלול שבת רק לצורך רפואי שהוא בדרך הטבע, אבל לא בדרך נסמי ותפילה לא יותר בשום אופן"

ב. חתן הרה"ק שר שלום מבעלזא – מותר לחילל שבת כדי לבקש את ברכת הצדיק, "מטעם שלא תטרוף דעתו של החולה".

ג. לכארה ע"פ דברי הצע"צ הנ"ל – אם זה הצדיק שחזקתו שתפילתו מתתקבלת, שוב ה"ז בגדר רפואי בדוקה – ומותר לחילל עבורה שבת.

ברכה מהרבי

באיזה מצב מחללים שבת

ישנות מצלבים שחוז"ל הגדרו בסכנה:

1. מכח [מכה ממש או דלקת] של חלל - באברים הפנימיים מהשיניים לפנים. – אא"כ יודעים שאין סכנה בדבר.
2. מכח [מכה/שבר/דלקת] שעל גב [כף] היד או על גב [כף] הרגל
"כל האמור לעיל יש להבין מדוע אנשים ואפי' החרדים לדבר ד' אינס מקפידים לחסל את השבת לפי הצורך על כל פצע או מכח שעל גב היד או רגל והלא בדבר שחוז"ל הגדרו כמסוכן וכמכה של חלל?!" "נשתנו הטבעים".

מצב סכנה

באיזה מצב מחללים שבת

ישנים מצבים שחז"ל הגדרו בסכנה:

3. מי שבלע עלוקה, או שנשכו לב 'שותה', או אחד מהזוחלים שספיק ממייתים.

4. מכח מחמת ברזל [היאנו שיש חשש הרעלת מון החלוודה].

5. קדחת –

6. החושש בעיניו - יש סכנה שאם תפרק העין ימות שמאור העין תלוי בלב!.

מצב סכנה

חולה שיש בו סכנה

מרקדים, מتوز – "שמירת שבת כהלכה"

א. חום גבוה באופן ניכר עם הרגשה רעה וטרם נקבעה סיבת החום.

ב. חום אפילו לא גבוה אצל תינוקות וזקנים, וכן אם הוא נובע ממחלה בריאות או באבר פנימי אחר ואנשים רגילים לחוש בכגון זה קצת לסכנה.

ג. כאב פנימי חזק שסבירתו אינה ידועה, והוא מעורר חשש למחלת רצינית. וכן פצע שבפנים הגוף, דהיינו מן השיניים ולפנים. שטף דם פנימי.

חולה שיש בו סכנה

חולה שיש בו סכנה

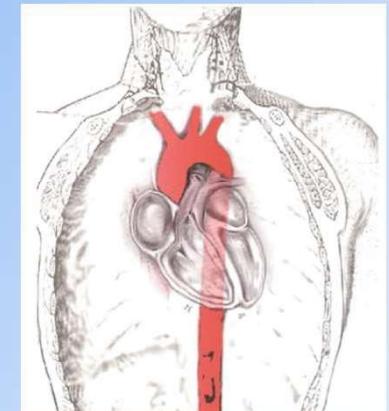
מקרים, מتوز – "שמירת שבת כהלוֹתָה"

ד. שטף דם עורקי או ורידי
(להבדיל מדליפה ורידית איטית שנפסקה לאחר לחץ של כמה
דקות במקום הפגיעה)

ה. שבר פתוח או שבר עם תזוזה. כשהי'ג שבר בגולות עמוד
שדרה או שבר פנימי אחר

חולה שיש בו סכנה

חולה שיש בו סכנה

מקרים, מتوز – "שמירת שבת כהלכה"

ו. פצע عمוק או חתך עמוק שנגרם על ידי סכין או כלי ברזל אחר. מכח חזקה מברזל או מחפץ כבד כגון אבן. חתך שעלול להזדהם. פצע שזוהם על ידי אדמה או על ידי כל דבר אחר המזוהם, וכל מכח אשר יכול להביא לידי סכנה אם לא יטלו בה כראוי.

ז. מכח על גב היד או על גב הרגל כשייש חשש לפגיעה בכלי הדם.

חולה שיש בו סכנה

חולה שיש בו סכנה

מקרים, מتوز – "שמירת שבת כהלכה"

ח. פצע מזוהם שגורם לנפיחות, או שגורם לדלקת בבלוטות הלימפה מאחורית האוזן, בבית השחי, בmanshuah או בצוואר, וכן פצע שנמשך ממנו קו אדום ויש חשש לזיהום.

ט. מחלת אחד מאברי הגוף, אם יש לחוש שעלולה להתרפתח סכנה לכל הגוף, כגון חטט (פורונקל) גדול, או אפילו קטן אם הוא בפנים מן השפתיים ולמעלה, וגם יש חום.

חולה שיש בו סכנה

חולה שיש בו סכנה

מקרים, מتوز – "שמירת שבת כהלכה"

י. מכתחם חום או מכתחם שימוש, כוויות חמורות שנגרמו מן השימוש, ממים רותחים או מאש, וכן כויה מהחומר כימי, וגם כויה אצל תינוקות וזקנים, ואף אצל כל אדם בנסיבות רגיסטים בגוף כמו בפנים בכף היד או בפרקם.

יא. עקיצה של צירעה או של דבורה וכיו"ב אצל אדם הסובל מרגישות לסוג עקיצה זו.

חולה שיש בו סכנה

חולה שיש בו סכנה

מקרים, מتوز – "שמירת שבת כהלכה"

יב. נשיכת כלב נחש עקרב נשיכת בעלי חיים אחרים כגון סוס וחמור שלגבייה קיים חשש שהיא מסוכנת.

יג. הרעלת גנון על ידי שתיתת נפט או דטרוגנטים למיניהם או על ידי בליעת פרי מושיע צמח ארסוי כדורי נפתליין כדורים מכל סוג שהוא בכמות גדולות וכן אם אכלו תרומות בכמות לא ידועה ונגרמה הרעלת או שאכלו רעל עכברים. וכן בליעת מחת ובליעת כל גוף חד אחר.

חולה שיש בו סכנה

חולה שיש בו סכנה

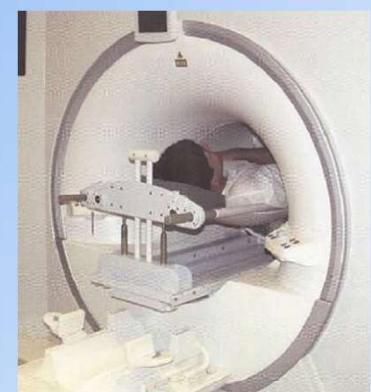
מקרים, מتوز – "שמירת שבת כהלכה"

יד. איבוד הכרה הלם או חשש להלם כגון במקרה של נפילת משא כבד על אדם או מפאת כאב חזק ביותר. או במקרה כבד או פיגוע או מחמת מכת חם.

טו. קוצר נשימה פתאומי וכן אובדן ראייה פתאומי או שיתוק פתאומי נכה.

חולה שיש בו סכנה

חולה שיש בו סכנה

מקרים, מتوز – "שמירת שבת כהלכה"

טז. אירוע מוחי או התקף לב אפילו קטן ביותר, ואפילו זמן קצר, וכן כאבים או מיחושים בחזה היכולים להיות סימנים להתקף לב.

יז. חום נמוך בנסיבות קיצונית מהרגיל אצל אדם לפי טבע גופו.

יח. היולדת בשעת הלידה ובמשך שלושת הימים הראשונים אחרי גמר הלידה

חולה שיש בו סכנה

